

Københavns Kommunes Scenekunststudvalg ansøges hermed om 50.000kr i støtte til realisering af danseforestillingen She's Too Much Sound af koreograf og komponist Karis Zidore. Forestillingen har premiere på Danshallernes splinternye og (danse)historiske venue i København, Kedelhuset, til oktober 2024. Her vil She's Too Much Sound med strip, støn og symfonisk surroundlyd (for)føre sit publikum på en rejse fra porno til melodrama: *'Seksuelle undertoner lurer, tragikomikken træder frem. Musikken, den dybe symfoniske atmosfære, hænger fortsat som et tungt baggrundstæppe og cirkulerer i samme cirkler. Det er en absurd pornografi.'**

Om projektet

She's Too Much Sound er en samfundsrelevant danseforestilling, der rykker ved grænser og skaber debat. Forestillingen stiller skarpt på kvindekvinnens internaliserede 'for-meget-hed', ved at reclaimere objektificerede udtryk – ved simpelthen at være *for meget* og tage udtrykkene tilbage! På scenen bliver der stønnet. Samtidig danser den kvindelige karakter en abrupt og omskiftelig dans, hvor hun bevæger sig igennem kvindekvinnens utal af repræsentationer. Stønnet's betydning er i konstant forandring: *'Er hun i smerte eller euforisk nydelse?'*. Et støn er et paradox: som udgangspunkt en luftig lyd, der ikke fylder meget i volumen. Men det er spækket med betydninger, og signalerer en verden til forskel, afhængig af ansigtsmimik og stemmens tryk: *'Så er hun en dukke, der griner, så græder hun. Hun er dramaets DRONNING, offeret, skuespillerinden, flirtende.'**

Værkets hovedkarakter hedder The Girl With No Door On Her Mouth, efter Sofokles' (496 f.kr.) kaldenavn om nymfen Ekko, der ikke ville stoppe med at 'knævre'! Men kaldenavnet har også en anden betydning; på græsk er ordet for mund og vagina nemlig det samme; 'stoma'. Set i historisk kontekst er Sofokles' kaldenavn altså dobbelt nedladende, da begge dele helst skulle være 'lukket i'. Det vil She's Too Much Sound naturligvis ikke være med til, så fra start åbner karakteren munden helt op, og sådan forbliver den under store dele af værket. Den åbne kvindemund er ladet! Et åbenlyst et pornificeret 'hul' ved første øjekast, men efter lidt tid inde i værket, vokser et utal af associationer frem: munden ligner nu både et fastfrosset skrig og et stumt og inderligt kald. Munden bliver således et lille scenerum – en black box – hvor narrativer og repræsentationer kan udspille sig, med læberne som ansigtets scenetæpper.

Mødet mellem den åbne mund og black boxen ligger til grund for værket's scenografi. Fra loftet hænger to blodrøde scenetæpper – eller læber – som karakteren gentagende bevæger sig igennem. Hver gang hun træder frem, fyldes rummet med suspense. Midt i værket trækker hun langsomt trøjen over hovedet, idet hun kommer frem. Hun blottes sine armhuler, hals, sin åbne mund. Ansigtsmimikken skifter fra glæde til smerte til vrede, mens blikket forbliver flirtende mod publikum. Denne dans, emotional stripping, er et møde mellem et seksualiseret bevægelsesmateriale, striptease, og karakterens indre følelsesmæssige skift. Et udtryk, der både er 'for meget sex' og 'for meget følelse' i én følelsesladet, forførende dans.

* Uddrag fra tekst om 'She's Too Much Sound' fra Bastard Blog skrevet af Stine Strange Thue, oktober 2022. Billeder: Marius Kongsgaard.

Karis Zidore står desuden for at skabe værkets lydkomposition, der inspireres af melodramaet – en genre, der er ‘for meget følelse’ eller (i værkets ånd) ‘følelsporno’. For at kontrastere bevægelsesmaterialernes seksualiserede univers, skabes kompositionen ud fra et symfonisk formsprog og instrumentation. Stønnen forstærkes live med headset-mikrofon, så stemmen vil fremstå hyperintim og næsten kæle for publikums rygge gennem surroundhøjtalerne, der omslutter dem.

Projektets eksekvering og formidling

She's Too Much Sound har et stærkt team omkring sig til at sikre høj kunstnerisk kvalitet og eksekvering. Den anerkendte svenske koreograf Ofelia Jarl Ortega er dramaturg, og et oplagt match i kraft af hendes arbejde med kønnede udtryk. Koreograf Alma Söderberg har skabt et utal af koreografiske værker med stemmen i fokus, bl.a. for Cullberg Balletten, hvorfor hun som feedbackpartner er med til at løfte kvaliteten. Scenograf Ditte Tygesen vil skabe de to scenetæpper eller ‘læber’. Designeren Mai Sakamoto står for kostumerne, der tager afsæt i – og udfordrer – stripteasens æstetik. Kia Lundorff står for lysdesignet, der skal hinte til striptklubben, samt være med til at skabe en sanselig atmosfære på scenen.

MARC i Sydsverige har inviteret projektet til 3-ugers residens i sommeren 2024. De rumlige studiefaciliteter gør opholdet oplagt for samarbejdet med dramaturg og feedbackpartner, Ofelia og Alma, der inviteres med til at udvikle værkets fysiske materialer. Åbne Scene har inviteret projektet til et 3-ugers residens over to perioder i 2024 i deres black box på Godsbanen i Aarhus. Her muliggøres udvikling i et teaterum tidligt i produktionen, hvorfor fokus er på værkets iscenesættende elementer; lyd og lys og scenografi. Ditte og Kia inviteres med. På Åbne Scene er der desuden mulighed for at lukke publikum ind i processen, hvorfor formidling er i fokus. Her afholdes åbne workshops, samt feedback-visninger. En yderst kærkommen mulighed for at forstå materialerne gennem publikum, samt en mulighed for publikum at komme helt ind i maskinrummet i en kunstnerisk skabelsesproces. Dansehallerne sikrer med teknisk og producerende support, at værket udføres på højt professionelt plan. De stiller desuden produktionsstudier til rådighed i opløbsperioden, samt scene til forestillingen på Kedelhuset, i efteråret 2024. Som nationalt center for dans sikrer Dansehallerne vidtrækkende PR-kanaler, at værket formidles bredt, hvor PR-tiltag via det kunstnerdrevne Danseatelier især når ud til udøvende kunstnere og kunstinteresserede i København.

Projektets relevans

Med kvinders ‘for-meget-hed’ som tematik, er forestillingen med til at skabe synlighed omkring internaliserede kønsnormer. She's Too Much Sound bidrager således med en stemme i en debat, der rækker langt ud over teaterummet – en pågående og yderst relevant debat omkring ligestilling og frigørelse for kvinder og andre marginaliserede grupper i samfundet. Projektets normkritiske tematik er dermed til gavn for et voksent publikum, der er nysgerrige på samfundsrelevante problemstillinger, og med en særlig relevans for kvinder og marginaliserede personer der, ved at opleve forestillingen, kan føle sig spejlet og styrket i opgøret mod diskrimination på baggrund af køn, klasse og etnicitet. Det interdisciplinære møde mellem dans og musik gør desuden værket relevant for kunstinteresserede og kunstnere tilhørende flere forskellige kunstscener i København. Dans som kunstform er endnu ikke velkendt for den brede befolkning, så med et alment samfundsmæssigt tema i et interdisciplinært udtryk, håber projektet desuden at bidrage til bredere tilgængelighed og indblik i dansen og dens kunstneriske værdi for flere grupper i samfundet.

Vi håber, at I finder projektet relevant. Mange tak for Jeres tid.